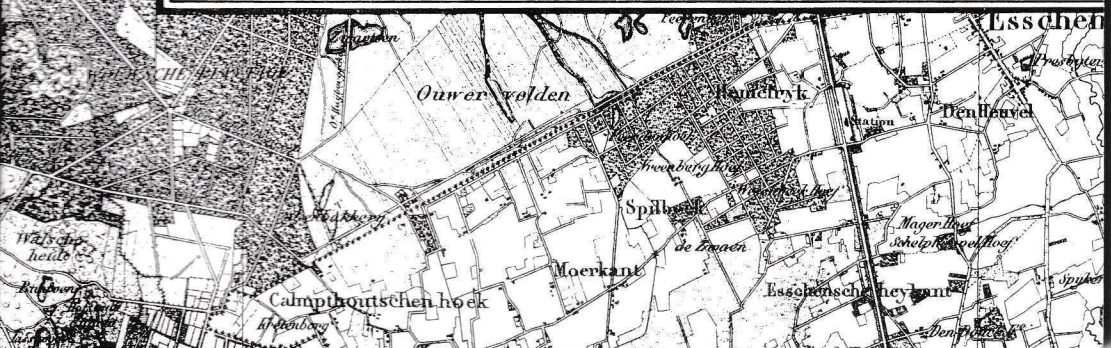

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

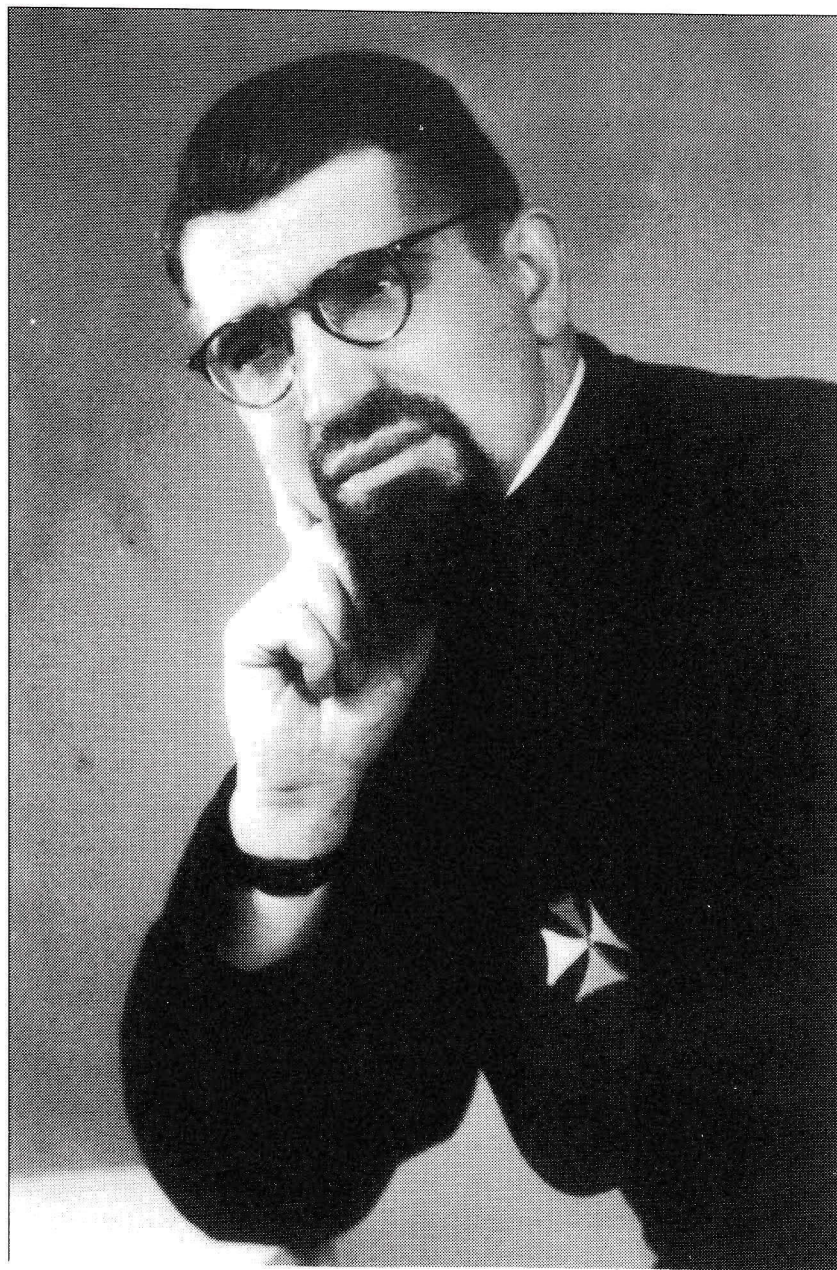
2-'98

Van D.S.S.W. naar Cluzona

Laat ook ik eens een beetje geschiedenis schrijven. Ik herinner me nog goed, dat mijn neef Toon van Oers op een avond in mei van het jaar 1947 langskwam. Hij vertelde over de voetbalvereniging D.S.S.W. (Door Samenspel Sterk Wouw) die op sterven na dood was en het gesprek dat kapelaan C. Hendrixx met hem daarover had gevoerd. Ik was jeugdleider bij D.S.S.W. en hij vroeg mij mijn werkzaamheden als secretaris van die jeugdafdeling, het restant de vereniging, voort te zetten. Ik had ook via kapelaan C. Hendrixx, die ik regelmatig ontmoette in mijn functie als voorzitter van de K.P.J. afd. Wouw, waarvan hij adviseur was, het nodige gehoord. Deze kapelaan wilde de jeugdafdeling van D.S.S.W. bij de verkenner onder brengen, maar daar voelde ik niets voor.

Inmiddels was de competitie bijna ten einde en de laatste jeugdwedstrijd van de Wouwse vereniging in de competitie werd gespeeld in Hoeven. Toen we daar aankwamen, bleek dat er geen scheidsrechter was. De gang van zaken was zo, dat bij het ontbreken van een scheidsrechter, de jeugdleider van de tegenpartij, werd gevraagd om de wedstrijd te leiden. Omdat ik er niets voor voelde om zonder te voetballen terug naar Wouw te keren, liet ik aftrappen. De wedstrijd verliep vrij normaal, maar tijdens de wedstrijd kreeg ik wel de nodige scheldwoorden van de keeper van Hoeven naar mijn hoofd geslingerd. Ik gaf hem daarvoor een waarschuwing. Tegen het eind van de wedstrijd zag het er naar uit, dat Cluzona een nederlaag zou leiden. Tot vijf minuten voor het einde! Toen slaagde onze Cluzona-midvoor erin om gelijk te maken. De keeper van Hoeven kwam het veld opgestoven en vertelde me dat het een buitenspeldoelpunt was. Ik ontkende dit en een bestuurslid van Hoeven gaf me gelijk. Ik stuurde de keeper van Hoeven uit het veld en de wedstrijd eindigde in een gelijk spel. Toen het seizoen voorbij was, werd er een bijeenkomst belegd door kapelaan C. Hendrixx om de toekomst van het Wouwse voetbal te bespreken. Deze vergadering vond plaats in een bovenzaaltje van het

Broeder Ewald Luijsterburg. Voor de activiteiten in zijn missie werd in 1949 de wedstrijd H.O.A.R-Cluzona gespeeld. De wedstrijd eindigde in een 4-4 gelijkspel. (Fotocollectie Chr. van Oers-Wouw)

patronaat en niet in het clublokaal van D.S.S.W., hotel de Kroon. Op die bijeenkomst waren namens D.S.S.W. ondermeer Frans Huygen (voorzitter), Leon Rampaart (secretaris) en Cees van Tiggelen (penningmeester) aanwezig. Deze laatste was tevens materiaalbeheerder. Daar kregen de belangstellenden te horen dat de twee seniorenelftallen uit de Brabantse Bond waren gezet. De jeugdafdeling die onder leiding van Chris van Oers stond, was niet geroyeerd! Wouw had dus eigenlijk geen voetbalvereniging meer.

Er was bovendien geen geld meer, alleen nog wat spelmateriaal. Dat bestond uit ballen, doelpalen met dwarslatten, een paar netten, vier cornervlaggen, twee grensrechtervlaggen en een clubvlag met een vlaggenstok. Op het voetbalterrein stond een sobere kleedgelegenheid en de pacht van het veld, tachtig gulden per jaar, was tot 11 november 1947 betaald.

Adviezen

Toon van Oers stapte naar broeder Liguorio, competitieleider van de jeugdkring Roosendaal en vertegenwoordiger van de Brabantse Bond in die sector. Na een langdurig onderhoud werd duidelijk dat D.S.S.W. als voetbalclub bij de K.N.V.B. afdeling Brabant volledig had afgedaan. Broeder Liguorio adviseerde opnieuw te beginnen, maar eerst na te gaan welke banden er waren met de vorige club. Dat was de reden waarom Toon van Oers naar zijn neef Christ kwam. Toon kreeg verder van broeder Liguorio het advies om voorzichtig te zijn met het aannemen van oude leden en om de naam te veranderen.

Toon van Oers stapte daarop naar het Bonds bureau van de Brabantse Bond in Breda in de Loopschansstraat om de zaak te bespreken, met als resultaat dat de jeugdafdeling weer deel kon nemen in de competitiekring Roosendaal. Het team stond onder leiding van Toon van Oers en een assistent en er moest gespeeld worden zonder publiek.

Maar voor het zover was moesten eerst alle schulden betaald worden. Die bestonden uit achterstallige contributies, niet verrekende declaraties van scheidsrechters en opgelegde boetes. Die schuld bedroeg 150 gulden en moest onmiddellijk betaald worden, anders mocht er niet gevoetbald

worden! En de Brabantse Bond dekte zich ook in tegen financiële risico's in de toekomst, want voor de eerste jeugdcompetitie wedstrijd gespeeld mocht worden, moest 100 gulden waarborg betaald worden.

Na deze uitleg van Toon van Oers besloot ik om mijn medewerking te verlenen aan de plannen om de voetbal in Wouw niet alleen voor de jeugd, maar ook voor de volwassenen te laten rollen. Een streep onder het verleden en opnieuw beginnen. Dat moest lukken!

Piet Sebregts, die Toon van Oers kende vanuit de verkennerij, was bereid als penningmeester te fungeren; zij het dat hij met een lege kas begon!

Circulaire

Er werd besloten in Wouw huis aan huis een circulaire te verspreiden. In deze circulaire werd uiteengezet, waarom we onder het voetbal in Wouw in het verleden een streep hadden gezet en de plannen voor een nieuwe voetbalclub werden toegelicht.

Als doel van de vereniging werd in de circulaire aangegeven dat we de opgroeiende jeugd ontspanning wilden bieden. Op dat moment kende Wouw alleen maar de verkennerij. Voetbal bood trouwens niet alleen ontspanning, maar was ook karaktervormend, zo stond in fraaie volzinnen in het stencil te lezen. We wilden iedereen die graag wilde voetballen daarvoor de gelegenheid geven, dus ook de senioren. De jeugdafdeling bestond nog wel, maar die wilden we graag uitbreiden.

De contributie zou voor de jeugd een kwartje per maand bedragen en voor de senioren één gulden. En er werd een donateursactie aangekondigd!

Tot slot werden de namen van de initiatiefnemers vermeld: kapelaan C. Hendrikx, Toon van Oers, Christ van Oers en Piet Sebregts. Onder aan de circulaire zat een opgavestrook waarmee men zich aan kon melden als actief lid van de nieuwe club. Heel slim was de opmerking op de strook dat men tegelijkertijd verklaarde dat men zich neer zou leggen bij al de besluiten die het voorlopige bestuur nam. In het voorlopige bestuur zaten de vier initiatiefnemers.

CLUZONA

Zo zien de jubileumboeken van Cluzona er uit. Ze worden steeds in blauw-wit uitgevoerd, de clubkleuren van de vereniging. (Collectie Chr. van Oers-Wouw)

Aanmeldingen

Op een maandagmorgen verspreidde de P.T.T. de aanmeldingscirculaire huis aan huis en al op maandagmiddag was de eerste strook terug. Jos van Tiggelen, oud speler van D.S.S.W., meldde zich aan als lid voor de nieuwe club. In de loop van de week meldden zich meer actieve voetballers, in totaal dertien: Koos Bakx, Frans Breugelmans, Paul Coppens, Rinus van Dorst, Harrie van Gastel, Christiaan Maas, Toon Matthijsen, Christ van Oers, Jan Poppelaars, Jan van Steenpaal, Jos van Tiggelen, Toon Timmermans en Piet Verpalen.

Frans Breugelmans en Jan Poppelaars, die van plan waren in Nispen te gaan voetballen, hadden voldoende vertrouwen in ons om in Wouw te blijven. Rinus van Dorst trok de overschrijving naar R.B.C. of Alliance in en bleef bij ons.

Ondertussen kwam bij mij het bericht binnen, dat D.S.S.W. had ingeschreven bij Tholense Boys voor een nederlaagtoernooi. Als we niet verschenen, moet een boete van 2,50 betaald worden. Hoewel D.S.S.W. eigenlijk niet meer bestond, gingen Frans Breugelmans en Jan Poppelaars op zoek naar spelers om toch een elftal op de been te brengen. Dat elftal bestond grotendeels uit de spelers die zich inmiddels als lid hadden aangemeld. Geschiedenis schrijven is terugdenken aan het verleden. Met voldoening gaan mijn gedachten nog dikwijls terug naar die dertien "dapperen", die het aandurften om met het voorlopige bestuur verder te gaan.

Een nieuwe naam

Op zondag 1 juli 1947, daags na de wedstrijd tegen Tholense Boys, kwamen de nieuwe leden bijeen in "Hotel de Kroon" op de Markt in Wouw. Brieven, papieren, ledenlijsten, kasboek en verder archief van D.S.S.W. zijn verdwenen en daarom kan alleen nog uit de herinnering van nog levende initiatiefnemers worden geput.

Alle aanwezigen mochten een nieuwe naam opgeven! „Club Zonder Naam (Cluzona)", riep Frans Breugelmans uit, „we hebben al gevoetbald en we hebben nog geen naam!"

De vergadering ging akkoord. Cluzona was een mooie naam en deze werd gekozen. De vondst van Frans Breugelmans werd beloond met een paar

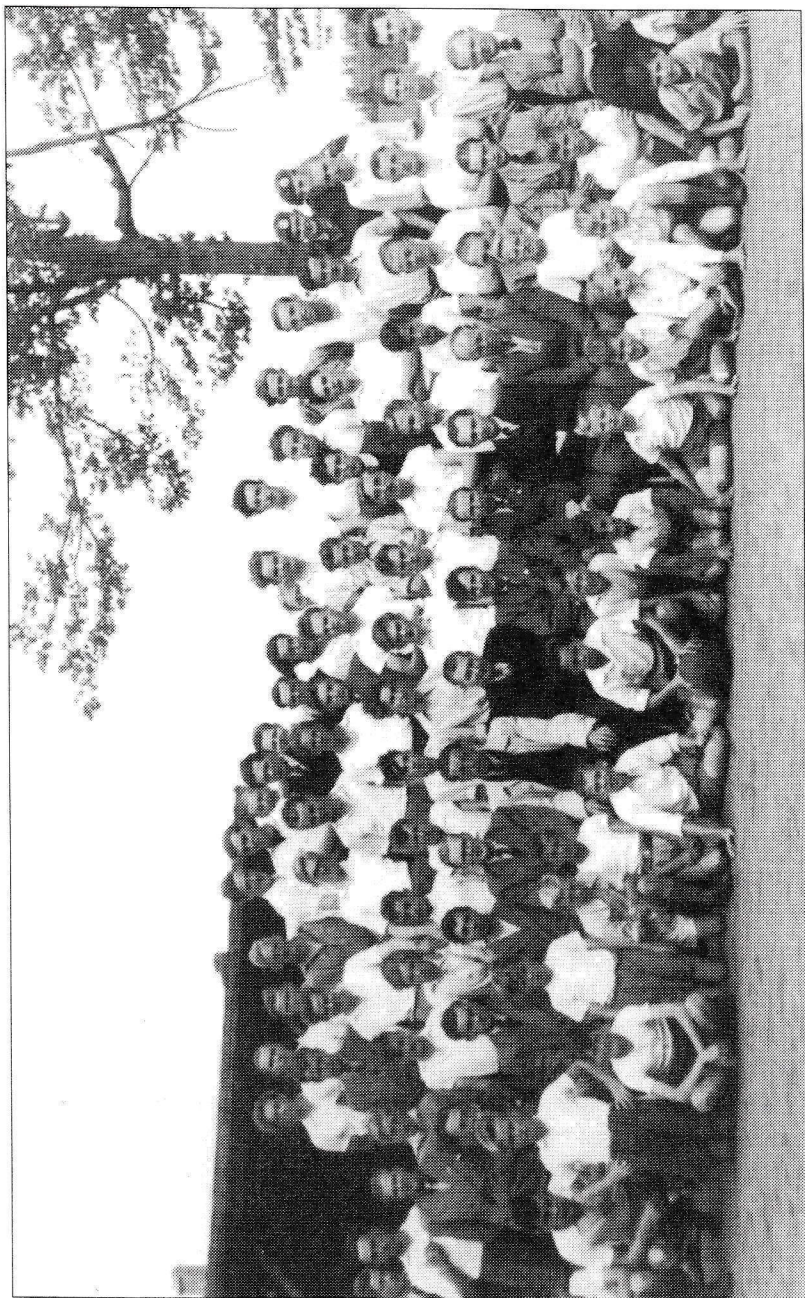
4

veters voor zijn voetbalschoenen. Er kwam dus een elftal van senioren en we werden ingedeeld in de 3e klasse van de Brabantse Bond. We kwamen daardoor terecht bij clubs als Grenswachters 3, Meto 3, Odio 3, Vivoo 2, Rimboe 2, Borgvliet 3, Dosko 5, MOC 5 en R.K.F.C. 3. We betaalden het gevraagde voorschot van honderd gulden en het eerste competitiejaar verliep zonder noemenswaardige moeilijkheden. Geen conflicten met de scheidsrechters, noch met de tegenpartij, noch met de Brabantse Bond. Als shirt kozen we een witte blouse met blauwe broek. Die moesten de leden uit eigen middelen aanschaffen. Gezien de schaarste na de oorlog droegen de meeste leden als shirt een gewoon hemd en als broek een afgeknipte overall. Omdat de vereniging helemaal geen geld had, verstrekte ik aan Cluzona een lening van 150 gulden om de schulden te kunnen betalen. Daardoor was ik de eerste aandeelhouder, maar niet voor lang, want al na een jaar werd het geleende geld terug betaald. Per 1 november 1947 moest ook de pacht voor het terrein betaald worden, maar de kas was lang niet toereikend. Toon van Oers schoot daarom honderd gulden voor en had daarmee zijn contributie voor de eerstvolgende 100 maanden betaald!

Donateursactie

Om donateurs te werven werden alle gezinnen in het dorp Wouw en de omliggende gehuchten bezocht. Die actie neemt vele avonden in beslag en als slot van deze actie is er een bijeenkomst om het resultaat te bespreken. Wat er was niet alleen om financiële steun gevraagd, maar ook wensen en suggesties waren geïnventariseerd.

Het geldelijk resultaat was niet om over naar huis te schrijven. In totaal werd honderd gulden aan donateursgeld opgehaald. Tegenover de te verwachten kosten, bepaald niet aan de hoge kant, maar wel bemoedigend. Toon van Oers ging op bezoek bij notaris Alfons Siebelink en ontdekte dat de notaris een warme belangstelling koesterde voor de voetbalsport. Hij wist heel wat te vertellen over de voetballerij in vroeger tijden in en om het dorp Wouw. Zo vertelde hij dat rond 1920 of zelfs al eerder enkele liefhebbers pogingen hadden ondernomen om tot de oprichting van een voetbalclub te komen. De Van Merodes uit Wouw en de

De leden van voetbalvereniging Cluzona in 1952. De vereniging vierde toen het eerste lustrum en ter gelegenheid daarvan werd deze foto genomen. (Fotocollectie: Chr. van Oers-Wouw)

Van Wezels uit Wouw hadden belangstelling en ook de mannen van Daverveldt en Ko van Oers uit Heerle. Die Ko van Oers was de broer van de Cluzonavorzitter. Men kreeg de beschikking over een veldje in de Spellestraat, ongeveer op de plaats waar nu het bedrijventerrein ligt. Vermoedelijk gaat het hier om "Concordia", de club waarover René Hermans schrijft in zijn boek: "Ter ontspanning en tot vermaak". René vermeldt in dit boek ook al een club uit 1915 "Victoria"!

"Concordia" kreeg te weinig spelers tot haar beschikking. Men oefende wel eens wat op ongeregelde tijden onder elkaar en met anderen ploegen uit de buurt, maar de pogingen om tot een bruikbaar elftal te komen, leden schipbreuk en zo verdween deze club van het toneel.

De notaris sprak ook nog over de voetbalclub: "V.I.O.S." (Voetbal Is Onze Sport). Die club was opgericht in de Biezen door enkele mensen uit die buurt op de grens van de gemeenten Wouw, Steenberg en Roosendaal. Het is wel een hecht vriendenclubje maar na verloop van tijd bleek ook deze club niet levensvatbaar.

Een van de leden bezocht het café "In den Veehandel" van Jac. van Eekelen. Dat café stond waar nu het pand Wouwbaan 181 in Roosendaal staat. Hier werden veel sterke verhalen over de voetbalsport verteld. Drie zoons van Jac speelden in "L.O.S." (Leve Onze Sport) en het terrein van de vereniging lag achter zijn café. Van dit terrein maakte in 1933 ook de club W.V.C. (Wouwse Voetbal Club) gebruik. Die club was gevestigd in het café van Jan van Steenpaal, Dat café was ondergebracht in het pand dat nu Roosendaalsebaan 64 in Wouw is. W.V.C. veranderde na een jaar haar naam in H.O.V. (Hoop Op Vooruitgang) . Zowel L.O.S. als W.V.C. waren aangesloten bij de R.K. West-Brabantse Voetbalbond.

Deze West-Brabantse Voetbalbond organiseerde in 1933 in Ginneken een grote manifestatie onder leiding van kapelaan Van Lierop. Deze priester was door de bisschop aangewezen om het jeugdwerk in het bisdom Breda te bevorderen. Niet alleen bij "De Jonge Wacht", maar bij de jeugd van de voetbalclubs.

Jac van Eekelen bezocht met bestuurders en leden van diverse voetbalclubs deze manifestatie. Behalve uit Wouw waren er afgevaardigden van voetbalclubs uit Ossendrecht en Kruisland, maar ook van: "Val Aan" uit De Heen, de oudste club in West-Brabant. Op die bijeenkomst sprak een

bestuurder van de R.K. Duitse Voetbalbond over hun ideaal. Hij vond een aandachtig gehoor en laakte het optreden van Hitler in Duitsland. Bij de inval in 1940 door de Duitse troepen werd kapelaan van Lierop gevangen genomen en later naar een concentratiekamp vervoerd. Daar stierf hij ook. Toen op 1 juli 1937 D.S.S. werd opgericht en later werd verrijkt met een W, om in de K.N.V.B.-competitie te kunnen spelen, verdwenen L.O.S. en H.O.V. al vrij snel. Tot zover de historische kennis van de notaris. Terug nu naar 1947, naar de oprichting van Cluzona en de donateursactie.

Een verrassende suggestie bij de donateursactie was de vraag om liefdadigheidswedstrijden te spelen om zo goodwill te kweken bij de Wouwse bevolking voor de voetbalsport. Zo vond op 8 mei 1949 de wedstrijd Cluzona-H.O.A.R. plaats ten bate van de missie van broeder Ewald Luysterburg. H.O.A.R. betekende Hoofd Arbeiders en het elftal bestond hoofdzakelijk uit ambtenaren van de gemeenten Roosendaal en Wouw. De match staat onder leiding van Kiske Elst uit Heerle. Hij stond zeer goed aangeschreven in K.N.V.B. kringen. Hij mocht zelfs kampioenswedstrijden leiden. Via microfoon en luidspreker, met als verslaggever A. Waskofsky ambtenaar bij Bouw- en Welzijnstoezicht bij de gemeente Wouw, bleef het publiek exact op de hoogte van het verloop der wedstrijd. Waskofsky is een Poolse achternaam en de gemeentenaren van Wouw vonden dat te moeilijk en spraken daarom maar over: "Wakostie". Overigens was zijn verslag niet helemaal vlekkeloos. Even een stukje uit zijn 'live-verslag':

"Rechtsbuiten Elst krijgt op links een corner te nemen, dat zal wel een inswinger worden, dat zijn we van hem gewend. Elst neemt een aanloop en via een lichaamsdeel van een H.O.A.R. speler, verdwijnt de bal, buiten bereik van de H.O.A.R. keeper, in het net." Die 'Elst' is de schrijver van dit verhaal, maar ach, vergissen is menselijk. Hij zal toch niet geweten hebben, dat mijn oma van moederskant de meisjesnaam Elst voerde?. Of was hij zo betoverd door het correcte optreden van scheidsrechter Elst? In elk geval eindigde de wedstrijd tussen Cluzona en H.O.A.R. in een gelijkspel: 4 - 4.

Clublied Cluzona

Wijze: Wij zijn de mannekes van plezier.

Refrein:

Daar speelt Cluzona op het veld.
Het zijn blauw-witte kleuren,
Het spel dat gaat gebeuren.
Dat zijn de jongens van het gras,
Het spel is van het beste,
Ja, voor een eerste klas!

1e couplet:

Wie het niet wist, die komt eens kijken,
Dan ziede zelf wat het is.
Ge kunt het dan zelf vergelijken,
Dat Cluzona er bekwaam voor is.

2e couplet:

Je ziet supporters langs de lijnen,
Ja, gezellig han in hand;
Zelfs moeders met hun kleinen,
Daar in "De Doelen" langs de kant!

3e couplet:

De kantine is om te rusten,
Voor een verhaal of avontuur.
En voor mensen die hem lusten,
Want de drank is er niet duur!

(tekst: C. Stroop)

Nederlands-Indië

In september 1945 werd door het districtsbestuur van de vier parochies van de gemeente Wouw van de Jongemannen van de Katholieke Actie, het initiatief genomen over te gaan tot de uitgifte van het maandblad: "De vrijwilliger". Dat blad was bestemd voor vrijwilligers uit het district, die in het buitenland dienst deden. In dit blad werd uitvoerig ingegaan op het wel en wee van D.S.S.W. In mei 1946 werd de naam gewijzigd in "De Strijder". Op dat moment waren parochianen uit bovenvermelde parochies als dienstplichtigen opgeroepen voor Nederlands-Indië en zij kregen dit blad toegestuurd.

Ook in "De Strijder" stonden regelmatig verslagen van de wedstrijden van D.S.S.W. en in juli 1947 kwam de overgang van D.S.S.W. naar Cluzona ter sprake. Vooral de Cluzonaleden die als dienstplichtig militair in het buitenland verbleven, waren blij met het blad. Vanaf mei 1948 werd het blad uitgegeven door de gezamenlijke thuisfrontcomités in de gemeente en Cluzonalid Piet Verpalen nam zitting in dit comité, speciaal voor voetbalnieuws.

Hij was ook betrokken bij de donateursactie in 1947 en toen al actief in de zorg voor de Wouwse militairen in het buitenland. Het mes sneed nu langs twee kanten, want er kon voldaan worden aan de wens van verschillende donateurs om wijkvoetbaltoernooien te organiseren en de wedstrijden brachten geld in het laatje om de verzendkosten bij elkaar te brengen om "De Strijder" maandelijks naar Nederlands-Indië te sturen. En voor Cluzona werd op deze manier de nodige goodwill gekweekt.

In 1947 en 1948 vonden die wijktoernooien plaats. Bewoners van verschillende wijken vormden een elftal, al dan niet bestaande uit getrainde voetballers. Onder leiding van Cluzona werd een competitie gespeeld en de onderlinge sfeer was prima. Men had waardering voor het initiatief en het Cluzona-imago voer er wel bij.

In februari 1951 verscheen het laatste nummer van "De Strijder" nog steeds met veel voetbalnieuws, maar toen al had het weinig zin om met dit blad door te gaan, omdat bijna alle Wouwse militairen terug waren in hun vaderland.

Tenslotte

In het eerste competitiejaar van Cluzona mocht alleen maar voetbal mocht worden tegen clubs uit het district Bergen op Zoom. Dat hield verband met onregelmatigheden van het vroegere D.S.S.W. met clubs uit het district Roosendaal. Bij het begin van het tweede competitiejaar kwam het verheugende bericht, dat nu ook tegen clubs uit het district Roosendaal mocht worden gespeeld. Dit was het gevolg van het voorbeeldig verloop van de wedstrijden in het eerste competitiejaar. Dit 2e jaar startte Cluzona met twee senioren- en twee jeugdelftallen. En nu na 51 competitie jaren onder de vlag van Cluzona mogen we constateren, dat we blij mogen zijn, dat we in 1947 hebben doorgezet ten dienste van de Wouwse gemeenschap. De toekomst was en is een uitdaging. Cluzona, met je mooie accommodatie het ga je goed.

Wouw, mei 1998

Christ van Oers

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

